

Clëntenraad Sociale Zaken en Arbeidsmarktbeleid Leiden

Perzikweg 7

2321 DG Leiden

Tel.: (071)5728964

E-mail: clëntenraad@tiscali.nl

Website: <http://home.tiscali.nl/clëntenraad/>

28 maart 2005

Integrale schuldhulpverlening in Leiden De omslag van de Stadsbank (opmerkingen en advies)

Adviezen staan bij de hoofdstukken 4 en 6.

Hoofdstukken 1 en 2. De notitie had niet in deze vorm geschreven hoeven te worden, want de werkconferentie van 2004 heeft genoeg stof opgeleverd. Het is een niet overal even goed geschreven stuk, met een voorwoord dat kennelijk voortkwam uit de wens nog eens een Leidse opdracht te krijgen. Het voorwoord en hoofdstukken 1 en 2 (de helft van de notitie) zijn dan ook overbodig.

Een zinsnede als "uit allerlei onderzoeken is gebleken dat (...)" moet uiteraard vergezeld gaan van eind- of voetnoten met bronnen, zodat de lezer de beweringen kan natrekken. Waarom vermeld moet worden dat "Dr. Pleij, een bekende Nederlandse cultuurhistoricus" "op een congres" iets "vertelde", is onduidelijk, en is zonder bronvermelding sowieso irrelevant. Beide treurigheden staan op blz. 5. Op blz. 6 staat "maatschappelijke en sociale participatie". Dat is dubbel en overbodig. De notitie staat vol beweringen en uitspraken die niet met noten en bronvermelding worden onderbouwd. Verder blijkt nergens dat de auteur met leden van de doelgroep heeft gesproken, dus waarschijnlijk is dit ook niet gebeurd. Dat is een tekortkoming.

De slotalinea van hoofdstuk 2 is merkwaardig en de indruk ontstaat dat de auteur oorzaak en gevolg wel eens verwart. Ook hier ontbreken bronvermeldingen van de uitspraken.

Hoofdstuk 3 (integrale schuldhulpverlening) vat in feite samen wat op de werkconferentie ook al te horen was. Er is behoefte aan een laagdrempelige één-loket-instelling voor schuldhulpverlening voor een grotere doelgroep dan die nu bereikt wordt. Het eerste aandachtspunt onder aan blz. 11 komt ietwat merkwaardig over, want voor mensen met een uitkering op minimumniveau is financiële problematiek per definitie een belemmering voor maatschappelijke deelname.

Hoofdstuk 4 (implementatie) bouwt voort op de conclusies uit hoofdstuk 3 met de aanbeveling de Stadsbank de één-loketfunctie te geven. Wie zou het anders moeten doen? De Cliëntenraad adviseert hierover positief. De genoemde "taken en producten" van de Stadsbank nieuwe stijl zijn merendeels voor de hand liggend.

De Cliëntenraad pleit er nadrukkelijk voor dat een cliënt één vaste contactpersoon krijgt en met zo weinig mogelijk instellingen te maken krijgt.

De Cliëntenraad pleit voor een grote nadruk op preventie. Hierbij zullen mensen ook weerbaar gemaakt moeten worden tegen de geraffineerde verlokkingen van de consumptiemaatschappij. Het is echter niet realistisch te veronderstellen dat dit op lokaal niveau mogelijk is, zonder flankerend landelijk voorlichtingsbeleid en andere regelgeving voor reclame en voor kredietverschaffing.

De Cliëntenraad pleit voor het veiligstellen van de toegang tot bancaire faciliteiten (rekening, bankpasje) voor de doelgroepen. Het lijkt de Cliëntenraad onwaarschijnlijk dat een reguliere bankinstelling hierin is geïnteresseerd.

De Cliëntenraad plaatst een zeer kritische kanttekening bij het creëren van een samenhang met de reïntegratieketen van SOZA, niet omdat dit op zich een slecht idee is, maar vanwege de partners in die keten. Reïntegratiebedrijven en hun medewerkers kunnen zich niet verheugen in het vertrouwen van de Cliëntenraad. Dit wordt in een andere notitie uitgewerkt. Het gaat hier om kwetsbare doelgroepen, die met kennis van zaken, tact, begrip, enige empathie en goede omgangsvormen moeten worden benaderd. Dit zijn geen eigenschappen waarin de veelal jeugdige onervaren medewerkers van reïntegratiebedrijven over het algemeen uitblinken. De Cliëntenraad denkt niet dat andere instellingen, zoals DZB, het wel kunnen. Er zal dus nog heel goed moeten worden nagedacht. De Cliëntenraad adviseert met dit onderdeel te wachten totdat de juiste partners zijn gevonden.

Hoofdstuk 5 bevreemdt de Cliëntenraad, want het lijkt alsof erom advies wordt gevraagd op een tijdstip waarop al met de implementatie is begonnen.

Hoofdstuk 6. De Cliëntenraad ziet de genoemde bedreigingen als realistisch en dringt erop aan hiervan goed kennis te nemen. Een niet genoemd probleem, waardoor de Cliëntenraad aandacht vraagt, is dat

van buitenlandse schulden. De schuldeisers hoeven niet altijd ver weg te zijn, want ook met Belgische of Duitse schuldeisers zal het zeer moeilijk zijn om tot overeenstemming te komen, zelfs als de menskracht aanwezig is om dit te kunnen proberen.

E. Meijer,
Namens de Cliëntenraad SoZA